ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍບໍ່ແຮ່

ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1: ໜ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບໍ່ແຮ່.

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບໍ່ແຮ່ ມີໜ້າທີ່ກໍານົດລະບອບການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການສໍາຫຼວດ, ການຂຸດຄົ້ນ ແລະການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດເປັນສິນຄ້າພາຍໃນ ແລະຂາອອກ ໂດຍການນໍາໃຊ້ທ່າແຮງຂອງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃສ່ຂະບວນວິວັດແຫ່ງການປ່ຽນແປງອຸດສາຫະກໍາ ແລະປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 2: ແຮ່ທາດ.

ແຮ່ທາດ ແມ່ນຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດທີ່ມີຈຸດສະເພາະ ຊຶ່ງສ້າງຄືນໃໝ່ບໍ່ໄດ້, ແມ່ນລັກສະນະທາງດ້ານເຄມີ ແລະຟີຊິກຢູ່ໃນສະພາບແຂງ, ສະພາບແຫຼວ ຫລືເປັນອາຍ: ຄໍາ, ເງິນ, ທອງ, ເຫຼັກ, ແກ້ວປະເສີດ, ດິນຊາຍ, ດິນກໍ່ສ້າງ, ຫີນກໍ່ສ້າງ, ຖ່ານຫີນ, ອາຍແກັສ ແລະນໍ້າມັນທໍາມະຊາດ ລວມທັງນໍ້າແຮ່ທາດ, ນໍ້າອຸ່ນ ແລະນໍ້າຮ້ອນທໍາມະຊາດ.

ມາດຕາ 3: ກໍາມະສິດຕໍ່ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ.

ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດທັງໝົດທີ່ມີຢູ່ໜ້າດິນ, ພື້ນດິນ ຫລືພື້ນນໍ້າ ໃນດິນແດນຂອງ ສປປລາວ ແມ່ນກໍາມະສິດຂອງວົງຄະນາຍາດແຫ່ງຊາດ ແລະຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ ຢ່າງລວມສູນເປັນເອກະພາບ.

ມາດຕາ 4: ການສົ່ງເສີມ, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ.

ລັດມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດໃຫ້ປົກປັກຮັກສາ ແລະພັດທະນາຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 5: ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງປະຕິບັດວິທີການ ແລະມາດຕະການຈໍາກັດການສູນເສັຍຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 6: ການປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ລັດປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປລາວ.

ມາດຕາ 7: ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້ກົດໝາຍ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແມ່ນນໍາໃຊ້ສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ເລີ້ມຕົ້ນແຕ່ການຊອກຄົ້ນ, ການສໍາຫຼວດທໍລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານ ແຫຼ່ງຊັບພະຍາ ກອນທໍາມະຊາດ ໄປເຖິງການຂຸດຄົ້ນ ແລະການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດຢູ່ ສປປລາວ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ແຮ່ທາດປະເພດອາຍແກສ ແລະນໍ້າມັນທໍາມະຊາດ ຊຶ່ງມີຂໍ້ກໍານົດສະເພາະຕ່າງຫາກ.

ໝວດທີ II
ການສໍາຫຼວດທໍລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະການປົກປັກຮັກສາ ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 8: ການສໍາຫຼວດທໍລະສາດຂັ້ນພື້ນຖານ.

ການສໍາຫຼວດທໍລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານ ແມ່ນການຊອກຮູ້ເກັບກໍາຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຈຸດທີ່ເປັນປະກົດການແຮ່ທາດ ແລະໂຄງສ້າງທໍລະນີສາດ ເພື່ອສ້າງເປັນແຜນທີ່ທໍລະນີສາດພື້ນຖານ.

ລັດຖະບານມອບໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ-ຫັດຖະກໍາ ເປັນຜູ້ດໍາເນີນການສໍາຫຼວດທໍລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 9: ໝວດແຮ່ທາດ.

ເພື່ອສົ່ງເສີມການພັດທະນາຂະແໜງອຸດສາຫະກຳບໍ່ແຮ່ນັ້ນ ລັດຖະບານໄດ້ຈັດວາງແຮ່ທາດອອກເປັນສີ່ໝວດ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ໝວດແຮ່ທາດໂລຫະ;
2. ໝວດແຮ່ທາດອະໂລຫະ;
3. ໝວດແຮ່ທາດພະລັງເຊື້ອໄຟ;
4. ໝວດແຮ່ທາດແຫຼວ.

ໝວດແຮ່ທາດໂລຫະປະກອບມີດັ່ງນີ້:

- ຄຳ, ເງິນ, ທອງ, ສັງກະສີ, ເຫຼັກ, ຊືນ, ກົ່ວ ແລະອື່ນໆ.

ໝວດແຮ່ທາດອະໂລຫະປະກອບມີດັ່ງນີ້:

- ເພັດ, ແກ້ວພິລາ, ແກ້ວມໍຣະກົດ, ຫີນປູນ, ຫີນແຮ່, ດິນຊາຍ, ຫີນກາວ, ດິນກໍ່ສ້າງ, ຫີນກໍ່ສ້າງ ແລະອື່ນໆ.

ໝວດແຮ່ທາດພະລັງເຊື້ອໄຟປະກອບມີດັ່ງນີ້:

- ຖ່ານຫີນ, ອາຍແກສ ແລະນ້ຳມັນທຳມະຊາດ.

ໝວດແຮ່ທາດແຫຼວ ປະກອບມີດັ່ງນີ້:

- ນ້ຳແຮ່ທາດ, ນ້ຳອຸ່ນ ແລະນ້ຳຮ້ອນທຳມະຊາດ.

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດລະອຽດ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດຕ່າງໆ ໃນແຕ່ລະໝວດ.

ມາດຕາ 10: ແຮ່ທາດທີ່ສະຫງວນ ຫລືຫວງຫ້າມ.

ເພື່ອປົກປັກຮັກສາການນຳໃຊ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະຍາວນານນັ້ນ ລັດຖະ ບານຈະເປັນຜູ້ກຳນົດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອອອກບັນຊີລາຍຊື່ແຮ່ທາດໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ເປັນແຮ່ທາດທີ່ສະຫງວນ ຫຼືຫວງຫ້າມການສົ່ງອອກ, ນຳເຂົ້າ ຫລືຈຳກັດການສົ່ງອອກແຮ່ທາດໃນຮູບວັດຖຸດິບ.

ມາດຕາ 11: ການຮັກສາ ແລະນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ.

ການຮັກສາ ແລະນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະຕົວຢ່າງ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການສະເພາະ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ.

ບຸກຄົນ ຫລືການຈັດຕັ້ງຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະຕົວຢ່າງຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ຫລືທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ ແລະຫາຍາກ.

ຫ້າມບຸກຄົນ ຫລືການຈັດຕັ້ງ, ຊຸກເຊື່ອງ, ທຳລາຍ ເຮັດໃຫ້ຄຸນຄ່າຫຼຸດລົງ ຫລືຄ້າຂາຍຕົວຢ່າງດັ່ງກ່າວຢ່າງຜິດກົດໝາຍ, ມີແຕ່ລັດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີສິດຊື້ ຕົວຢ່າງທີ່ມີຄວາມໝາຍທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ຫລືທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ ແລະຫາຍາກ.

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດບັນຊີລາຍຊື່ ແລະລັກສະນະຂອງຕົວຢ່າງຊັບພະຍາ ກອນແຮ່ທາດທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້.

ມາດຕາ 12: ການປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ.

ລັດຖະບານມອບສິດໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ເປັນຜູ້ປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດ້ວຍການວາງລະບຽບການສະເພາະ.

ໝວດທີ III
ການຈັດແບ່ງເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 13: ເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ.

ເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ແມ່ນເຂດທີ່ຜ່ານການສຳຫຼວດທໍລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານ ຊຶ່ງເຫັນວ່າມີຈຸດທີ່ເປັນປາກົດການແຮ່ທາດ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອສືບຕໍ່ສຶກສາຂໍ້ມູນຂັ້ນລະອຽດ.

ເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ແບ່ງອອກເປັນສີ່ເຂດຄື:

1. ເຂດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່;
2. ເຂດທີ່ສະຫງວນ;
3. ເຂດທີ່ຫວງຫ້າມ;
4. ເຂດທີ່ມີທາດເບື່ອ.

ມາດຕາ 14: ເຂດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ເຂດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ແມ່ນເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ໄດ້.

ມາດຕາ 15: ເຂດທີ່ສະຫງວນ.

ເຂດທີ່ສະຫງວນ ແມ່ນເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ທີ່ສະຫງວນໄວ້ ເພື່ອດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດສະເພາະໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 16: ເຂດທີ່ຫວງຫ້າມ.

ເຂດທີ່ຫວງຫ້າມ ແມ່ນເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ທີ່ຫ້າມດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່:

ເຂດທີ່ມີຄວາມໝາຍທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ເຂດປ່າປ້ອງກັນ, ເຂດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນດ້ານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 17: ເຂດທີ່ມີທາດເບື່ອ.

ເຂດທີ່ມີທາດເບື່ອ ແມ່ນເຂດທີ່ມີຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ທີ່ມີທາດເບື່ອ ຫລືແຮ່ທາດເບື່ອອື່ນໆ ໃນຂອບເຂດນັ້ນ ຊຶ່ງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ຈະເປັນຜູ້ແຈ້ງໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນຊາບ ເພື່ອມີມາດຕະການປົກປັກຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ IV
ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່

ມາດຕາ 18: ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ.

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວທີ່ປະກອບດ້ວຍການຊອກຄົ້ນ, ການສຳຫຼວດ, ການຂຸດຄົ້ນ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະການຊື້ຂາຍແຮ່ທາດ.

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ປະກອບດ້ວຍສອງຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ຮູບການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ດ້ວຍການໃຊ້ພາຫະນະກົນຈັກ;
2. ຮູບການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດດ້ວຍໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ຫລືບໍ່ເປັນອາຊີບ.

ມາດຕາ 19: ບໍ່ແຮ່.

ບໍ່ແຮ່ ແມ່ນແຫຼ່ງສະສົມແຮ່ທາດຕາມທຳມະຊາດ ທີ່ມີຄວາມໝາຍສຳຄັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໜ້າດິນ, ພື້ນດິນ ຫລືພື້ນນ້ຳ.

ມາດຕາ 20: ຮູບການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ດ້ວຍການໃຊ້ພາຫະນະກົນຈັກ.

ຮູບການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ດ້ວຍການໃຊ້ພາຫະນະກົນຈັກ ແບ່ງອອກເປັນສາມຂະໜາດດັ່ງນີ້:

1. ຮູບການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຂະໜາດໃຫຍ່;
2. ຮູບການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຂະໜາດກາງ;
3. ຮູບການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຂະໜາດນ້ອຍ.

ຮູບການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ແຕ່ລະຂະໜາດນັ້ນ ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດລະອຽດ ໂດຍອີງໃສ່ທຶນ, ປະເພດແຮ່ທາດ, ເນື້ອທີ່ ແລະບໍລິມາດສະສົມຂອງແຮ່ທາດ.

ມາດຕາ 21: ການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຢູ່ ສປປລາວ ແມ່ນດຳເນີນໂດຍ:

1. ລັດເປັນຜູ້ລົງທຶນແຕ່ຜູ້ດຽວ;
2. ລັດລົງທຶນກັບພາກສ່ວນອື່ນ ຢູ່ພາຍໃນ ຫລືຕ່າງປະເທດ;
3. ຜູ້ລົງທຶນລວມໝູ່ ຫລືເອກະຊົນຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

ມາດຕາ 22: ຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ປະກອບດ້ວຍການຊອກຄົ້ນ, ການສໍາຫຼວດ, ການຂຸດຄົ້ນ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະການຊື້ຂາຍແຮ່ທາດ.

ການຊອກຄົ້ນ, ການສໍາຫຼວດ ແລະການຂຸດຄົ້ນຈະອະນຸຍາດໃຫ້ສະເພາະແຕ່ຢູ່ໃນເຂດທີ່ບໍ່ມີຜູ້ອື່ນ ພວມດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ດັ່ງກ່າວຢູ່.

ມາດຕາ 23: ວິທີການດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ບຸກຄົນ ຫລືການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດທໍາການຊອກຄົ້ນເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ. ເມື່ອເຫັນວ່າມີຂໍ້ມູນພຽງພໍ ກໍໃຫ້ຂໍອະນຸຍາດສໍາຫຼວດ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ສິ້ນສຸດການສໍາຫຼວດແລ້ວ ຖ້າຫາກມີຈຸດປະສົງຢາກດໍາເນີນການຂຸດຄົ້ນ, ຕ້ອງໄດ້ເຮັດບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ຄິດໄລ່ປະສິດທິຜົນເສດຖະກິດ, ປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຕໍ່ນິເວດວິທະຍາ ແລະຜົນສະທ້ອນຕໍ່ສັງຄົມ ເພື່ອສະເໜີຂໍສໍາປະທານນໍາລັດຖະບານ.

ພ້ອມກັນກັບການຕົກລົງອະນຸມັດສໍາປະທານຂຸດຄົ້ນນັ້ນ ລັດຖະບານຈະຕ້ອງເຂົ້າຮ່ວມທຶນໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຕັ້ງ ແລະຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະ ກິດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປລາວ.

ມາດຕາ 24: ການຊອກຄົ້ນແຮ່ທາດ.

ການຊອກຄົ້ນແຮ່ທາດ ແມ່ນການດໍາເນີນວຽກງານກວດເບິ່ງພື້ນທີ່ພາກສະ ໜາມ ເພື່ອຊອກຮູ້ກ່ຽວກັບສະພາບທໍລະນີສາດຂອງຂົງເຂດ, ຈຸດທີ່ເປັນປະກົດການແຮ່ທາດຢູ່ໜ້າດິນ ເພື່ອຕີລາຄາຄຸນນະພາບຂອງແຮ່ທາດ ທີ່ຢູ່ຢັ້ງຢາຍໃນທໍາມະຊາດ.

ການດໍາເນີນການຊອກຄົ້ນແຮ່ທາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກລັດຖະ ບານ.

ກໍານົດເວລາການຊອກຄົ້ນແຮ່ທາດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນສອງປີ ແຕ່ສາມາດຕໍ່ໄດ້ສອງເທື່ອ, ແຕ່ລະເທື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີນໜຶ່ງປີ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 25: ການສໍາຫຼວດແຮ່ທາດ.

ການສຳຫຼວດແຮ່ທາດ ແມ່ນການສຶກສາທາງດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະທໍລະນີຟີ ຊິກ ໃນຂອບເຂດເນື້ອທີ່ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນລະອຽດຕື່ມ ກ່ຽວກັບທໍລະນີສາດ ແລະໂຄງສ້າງທໍລະນີສາດ ດ້ວຍການທົດລອງການຢັ່ງສືບ, ການຂຸດຂຸມ, ການເຈາະສຳ ຫຼວດວິໄຈລັກສະນະຂອງແຮ່ທາດ ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະເຄມີ ແລະປະເມີນຄວາມອາດ ສາມາດທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ການດຳເນີນການສຳຫຼວດແຮ່ທາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກລັດຖະ ບານ.

ກຳນົດເວລາການສຳຫຼວດແຮ່ທາດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນສາມປີ ແຕ່ສາມາດຕໍ່ໄດ້ສອງເທື່ອ, ແຕ່ລະເທື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີນສອງປີ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 26: ການປະເມີນປະລິມານສະສົມແຮ່ທາດ.

ການປະເມີນປະລິມານສະສົມແຮ່ທາດ ແມ່ນການຕີລາຄາວ່າແຫຼ່ງສະສົມແຮ່ທາດ ແຕ່ລະປະເພດ ທີ່ໄດ້ສຳຫຼວດແລ້ວນັ້ນ ມີຂອບເຂດ ແລະມີບໍລິມາດເທົ່າໃດ.

ມາດຕາ 27: ການທົດລອງວິໄຈຕົວຢ່າງ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ມີສິດສົ່ງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດ ແລະອື່ນໆ ກ່ຽວກັບ ແຮ່ທາດ ເພື່ອໄປທົດລອງວິໄຈ ຈະແມ່ນຢູ່ພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ກໍໄດ້ຕາມລະບຽບ ການທີ່ລັດຖະບານວາງອອກ.

ມາດຕາ 28: ການສົ່ງ ແລະການຂໍເພີ້ມເນື້ອທີ່.

ເມື່ອໄດ້ທຳການຊອກຄົ້ນ ແລະສຳຫຼວດແລ້ວ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕ້ອງສົ່ງເນື້ອທີ່ ຊອກຄົ້ນ ຫລືສຳຫຼວດທີ່ດິນທີ່ຕ້ອງການສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຫລືທັງໝົດຄືນ ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ ມູນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຈາກການຊອກຄົ້ນ ຫລືການສຳຫຼວດນັ້ນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຄົ້ນພົບວ່າ ມີສາຍແຮ່ທາດຍາວອອກນອກເຂດທີ່ອະນຸຍາດ, ຜູ້ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດມີສິດສະເໜີຂໍເພີ້ມເຕີມເນື້ອທີ່ດັ່ງກ່າວບົນພື້ນຖານຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້.

ມາດຕາ 29: ການຕີລາຄາຄວາມອາດສາມາດໃນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ.

ການຕີລາຄາຄວາມອາດສາມາດໃນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ແມ່ນການຕີລາຄາວ່າ: ແຫຼ່ງແຮ່ທາດທີ່ຈະຂຸດຄົ້ນນັ້ນ ມີປະສິດທິຜົນເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຫລືບໍ່ ແລະມີຜົນກະທົບ ອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໜ້ອຍຫຼາຍປານໃດ.

ມາດຕາ 30: ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ.

ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ແຜນການ ແລະຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ: ລະບົບເຕັກນິກການຂຸດຄົ້ນ, ບໍລິມາດການຂຸດຄົ້ນ;

2. ປະສິດທິຜົນເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ.

ກຳນົດເວລາສ້າງບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ບໍ່ໃຫ້ເກີນໜຶ່ງປີ ແຕ່ສາມາດຕໍ່ໄດ້ອີກບໍ່ເກີນໜຶ່ງປີຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 31: ບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ພ້ອມກັນກັບບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງເຮັດບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ການຄາດຄະເນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍໃຫ້ສະເໜີວິທີການ ແລະມາດຕະການແກ້ໄຂ ຫລືຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ນິເວດວິທະຍາ ແລະສັງຄົມ;

2. ປະເມີນຜົນເສັຍຫາຍ ແລະການໂຍກຍ້າຍປະຊາຊົນ ລວມທັງການຊ່ວຍເຫຼືອປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ: ຊອກບ່ອນຢູ່ອາໄສ ແລະທີ່ທຳມາຫາກິນອັນເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 32: ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳປະທານການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ.

ຜູ້ຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳປະທານການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການເງິນ ແລະຄວາມສາມາດທາງດ້ານເຕັກນິກ;

2. ມີປະຫວັດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ທີ່ດີ ແລະໜ້າເຊື່ອຖື;

3. ການສຳປະທານຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ມີປະສິດທິຜົນ, ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະບໍ່ມີຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ເມື່ອຜູ້ສຳປະທານ ຫາກມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນແລ້ວ ລັດຖະບານກໍຈະພິຈາລະນາການໃຫ້ອະນຸຍາດ ສຳປະທານການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ.

ມາດຕາ 33: ການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ.

ການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ແມ່ນການບຸກເບີກ, ການຂຸດຄົ້ນ, ການຍົກຍ້າຍ, ການລ້າງກັ່ນ, ການບົດຫຍໍ້, ການຄັດຈ້ອນ ແລະການເກັບມ້ຽນແຮ່ທາດ.

ກຳນົດເວລາໃຫ້ສຳປະທານການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນສາມສິບປີນັບແຕ່ມື້ໄດ້ຮັບສຳປະທານເປັນຕົ້ນໄປ ແຕ່ສາມາດຕໍ່ໄດ້ສອງເທື່ອ, ແຕ່ລະເທື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີນສິບປີ ຊຶ່ງແມ່ນລັດຖະບານ ຈະເປັນຜູ້ຕົກລົງຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ແລະຂະໜາດຂອງບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 34: ການມອບວິສາຫະກິດບໍ່ແຮ່.

ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດກຳນົດເວລາການສຳປະທານ ການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງມອບວິສາຫະກິດບໍ່ແຮ່ທັງໝົດ ລວມທັງພາຫະນະວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ເປັນຊັບສິນບັດຂອງທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປລາວ ໂດຍບໍ່ມີການໃຊ້ແທນຄືນ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ລັດຖະບານ ຫາກບໍ່ເຫັນດີຮັບເອົາ.

ມາດຕາ 35: ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ຫລືບໍ່ເປັນອາຊີບ.

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງມືແບບປະຖົມປະຖານ ແລະຖືເອົາກິດຈະ ການນີ້ເປັນອາຊີບ.

ຜູ້ຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ຕ້ອງແມ່ນພົນລະເມືອງລາວ ແລະຕ້ອງດຳເນີນກິດຈະການດ້ວຍທຶນຮອນຂອງຕົນເອງ.

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບຕ້ອງ ແມ່ນພົນ ລະເມືອງລາວ ແລະຕ້ອງດຳເນີນກິດຈະການດ້ວຍທຶນຮອນຂອງຕົນເອງ.

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລືເຂດພິເສດ ແຕ່ພະແນກອຸດສາຫະກິດ-ຫັດຖະກຳຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ- ຫັດຖະກຳ.

ໃນກໍລະນີທີ່ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ຫາກມີການນຳໃຊ້ກົນຈັກ ຫລືມີການວ່າຈ້າງແຮງງານ ຈະຖືວ່າເປັນຮູບການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ດ້ວຍການໃຊ້ພາຫະນະກົນຈັກ.

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳບໍ່ເປັນອາຊີບ ແມ່ນການຂຸດຄົ້ນເປັນບາງຄັ້ງບາງຄາວ.

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳ ບໍ່ເປັນອາຊີບຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເມືອງ ແຕ່ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເມືອງ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລືເຂດພິເສດຊາບ.

ມາດຕາ 36: ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ.

ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ແມ່ນການຍົກຄຸນນະພາບແຮ່ທາດດ້ວຍວິທີການແບບອຸດສາຫະກຳ ຫລືການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດເພີ້ມເຕີມ: ການກັ່ນຕອງ, ການຫຼໍ່ຫຼອມ, ການປ່ຽນຮູບ, ການເຈັຍລະໄນ ແລະການປຸງແຕ່ງ ເພື່ອສ້າງມູນຄ່າເສດຖະກິດ.

ການປຸງແຕ່ງ ເພື່ອຍົກຄຸນນະພາບແຮ່ທາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສະເພາະຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 37: ການຊື້ ຂາຍແຮ່ ແລະແຮ່ທາດ.

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ມີສິດຂາຍແຮ່ ແລະແຮ່ທາດທີ່ຕົນຂຸດຄົ້ນໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຊື້ ຂາຍແຮ່ ແລະແຮ່ທາດ. ສຳລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແຕ່ຊື້ ຂາຍແຮ່ ແລະແຮ່ທາດຕ້ອງມີທະບຽນທຸລະກິດຊື້ ຂາຍແຮ່ ແລະແຮ່ທາດສະເພາະ.

ແຮ່ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໝາຍເຖິງແຮ່ທາດທີ່ໄດ້ຜ່ານການລ້າງກັ່ນ, ການບົດ, ການທຍຳ, ການຄັດຈ້ອນ ແລະທີ່ໄດ້ຮັບການປຸງແຕ່ງແລ້ວ.

ໝວດທີ V
ສິດ ແລະພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່

ມາດຕາ 38: ສິດຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ມີສິດດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

2. ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ຕາມຂັ້ນຕອນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໃນເຂດທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

3. ມີບູລິມະສິດໃນການສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕາມການປະເມີນຜົນຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ແລະການເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ;

4. ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຕໍ່ຊັບສິນ ແລະຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ຕາມສັນ ຍາ;

5. ໄດ້ຮັບການແນະນຳຈາກລັດຖະບານທາງດ້ານວິຊາການ ແລະເຕັກໂນໂລຊີກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່;

6. ສະເໜີຂໍຕໍ່ອະນຸຍາດການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່;

7. ກໍ່ສ້າງສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕາມລະບຽບຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບມີສິດໃຫ້ບຸກຄົນໃນຄອບຄົວສືບທອດກິດຈະການຂອງຕົນ ແຕ່ຫາກບໍ່ມີສິດໂອນກິດຈະການດັ່ງກ່າວໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ.

ມາດຕາ 39: ຂອບເຂດສິດຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ມີສິດໂອນ ຫລືໃຫ້ສືບທອດສິດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕາມການເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ. ຍົກເວັ້ນແຕ່ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ໃນຂັ້ນຕອນການຊອກຄົ້ນ.

ມາດຕາ 40: ສິດໃນເຂດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳປະທານທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ມີສິດເຊົ່າທີ່ດິນດ້ວຍການເຮັດສັນຍາກັບລັດຖະບານ ມີສິດເຮັດສັນຍາໃນການໃຊ້ໄຟຟ້າ, ການນຳໃຊ້ນ້ຳເຂົ້າໃນການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ຕ້ອງມີການບຳບັດ ແລະການສິ່ງນ້ຳເສດເຫຼືອອອກຕ້ອງຮັບປະກັນສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ. ສຳລັບແຮ່ທາດບາງຊະນິດທີ່ເປັນທາດເບື່ອນັ້ນ ລັດຈະກຳນົດເປັນເຂດທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ສະເພາະ.

ສຳລັບການນຳໃຊ້ໄມ້ຢູ່ໃນເຂດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະທົດແທນມູນຄ່າຂອງໄມ້ນັ້ນ.

ໃນກໍລະນີເນື້ອທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຫາກກວມເອົາເນື້ອທີ່ດິນ, ສິ່ງປຸກສ້າງ, ຜົນລະປູກ ແລະສິ່ງອື່ນໆຂອງບຸກຄົນ ຫລືການຈັດຕັ້ງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຕ້ອງທົດແທນຄ່າຍົກຍ້າຍ ແລະຄ່າເສັຍຫາຍຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 41: ບູລິມະສິດ ເຂດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳປະທານທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຫາກຄົ້ນພົບແຮ່ທາດອື່ນໃນເຂດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ນອກຈາກແຮ່ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແລ້ວ ຜູ້ກ່ຽວມີບູລິມະສິດໃນການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດທີ່ຕົນຄົ້ນພົບໃໝ່ ນັ້ນ ເພີ້ມເຕີມຈາກລັດຖະບານອີກ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ແຮ່ທາດດັ່ງກ່າວ ຫາກເປັນແຮ່ທາດທີ່ສະຫງວນ ຫລືຫ້າມຂຸດຄົ້ນ.

ມາດຕາ 42: ພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ມີພັນທະດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕາມຂັ້ນຕອນໃດໜຶ່ງ ຫລືທັງໝົດທຸກຂັ້ນຕອນ ແລະຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້;

2. ວາງເງິນຄ້ຳປະກັນຕາມລະບຽບການຢູ່ທະນາຄານຂອງລັດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ;

3. ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕາມການອະນຸມັດ, ຕາມບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະຕາມແຜນການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ;

4. ປົກປັກຮັກສາ ແລະປົວແປງສິ່ງແວດລ້ອມໃນການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນ ແລະພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດການຂຸດຄົ້ນ ກໍຕ້ອງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ຄວາມ

ປອດໄພຂອງປະເທດຊາດ ຫລືຕໍ່ສາທາລະນະ ແລະຈ່າຍຄ່າເສັຍຫາຍໃນກໍລະນີທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ແລະຂອງສາທາລະນະ;

5. ບັນທຶກ ແລະລາຍງານຜົນຂອງການດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ ພ້ອມທັງການໃຊ້ຈ່າຍໃນການແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ ຢ່າງລະອຽດ ແລະຕາມກໍານົດເວລາ;

6. ຮັບປະກັນຝຶກອົບຮົມ ແລະກໍ່ສ້າງດ້ານວິຊາສະເພາະໃຫ້ແກ່ຄົນງານລາວ ລວມທັງຮັບປະກັນດ້ານສະຫວັດດີການ, ສຸຂະພາບ ແລະຄວາມປອດໄພຂອງຄົນງານ;

7. ຖືບັນຊີຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ການບັນຊີວິສາຫະກິດ;

8. ປະຕິບັດພັນທະພາສີ, ອາກອນ ແລະພັນທະອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະຄົບຖ້ວນຕາມກໍານົດເວລາ;

9. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການກໍ່ສ້າງເສັ້ນທາງຮັບໃຊ້ການດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ນັ້ນ ຜູ້ອື່ນກໍສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້;

10. ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ຜູ້ຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກໍາເປັນອາຊີບ ຫລືບໍ່ເປັນອາຊີບ ມີພັນທະເສັຍພາສີອາກອນຕາມລະບຽບການ ແລະມີພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 43: ການພົວພັນກັບອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນນັ້ນ ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງໄດ້ພົວພັນກັບອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນທີ່ຕົນເຄື່ອນໄຫວ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກ ກ່ຽວກັບການດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 44: ການສິ້ນສຸດຂອງການດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ການດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ໝົດກໍານົດເວລາດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ໃນທຸກຂັ້ນຕອນ ຫລືໃນຂັ້ນຕອນໃດໜຶ່ງ;

2. ຢຸດເຊົາດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ກ່ອນກໍານົດເວລາດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ;

3. ຖືກຖອນສິດດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຍ້ອນມີການລະເມີດສັນຍາ ຫລືລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປລາວ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ.

ມາດຕາ 45: ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະເຕັກໂນໂລຊີ.

ໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ນັ້ນ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສໍາປະທານທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ເຕັກນິກ ແລະເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ ຊຶ່ງຮັບຮູ້ໂດຍກະ ຊວງ

ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ແລະອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ແນໃສ່ຮັບປະກັນປະ ສິດທິຜົນ, ຄວາມປອດໄພ ແລະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

1. ບໍ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນນັ້ນຕໍ່ໄປອີກ;

2. ຖືກຖອນອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຍ້ອນບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍາ ຫລືມີການລະເມີດຕໍ່ລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປລາວ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ;

3. ໝົດກຳນົດເວລາອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ການສົ່ງເນື້ອທີ່ດິນດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ຄືນ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງລ່ວງໜ້າໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ວາງໄວ້.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການປ່ຽນແປງສະພາບໜ້າດິນ, ກ່ອນຈະສົ່ງເນື້ອທີ່ດິນຄືນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ ແລະຟື້ນຟູຄືນ: ຖົມ, ປັບໜ້າດິນຄືນ, ອະນາໄມທາດເຄມີ, ປູກຕົ້ນໄມ້ທົດແທນຄືນ.

ມາດຕາ 47: ທຶນທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ.

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງມີທຶນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການໃຊ້ຈ່າຍອັນຈຳເປັນດັ່ງນີ້:

1. ໂຍກຍ້າຍປະຊາຊົນອອກຈາກສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່, ຊອກບ່ອນຢູ່ອາໄສ ແລະທີ່ທຳມາຫາກິນ;

2. ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະຜົນລະປູກ;

3. ເສັຍຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ;

4. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;

5. ປັບປຸງ ແລະຟື້ນຟູສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ທຶນດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນໃຫ້ຄິດໄລ່ເຂົ້າທຶນຂອງໂຄງການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ໝວດທີ VI
ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາ ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່

ມາດຕາ 48: ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ປະກອບມີດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ;

2. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລືເຂດພິເສດ;

3. ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເມືອງ;

4. ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ.

ມາດຕາ 49: ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ.

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ ໃນການຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດ, ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດໃຫ້ກາຍເປັນແຜນການ, ໂຄງການລະອຽດ ແລະລະບຽບການ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດ;

2. ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດເຕັກນິກດ້ານທໍລະນີສາດ-ບໍ່ແຮ່, ສ້າງຕາໜ່າງສູນສະ ຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະຂ່າວສານດ້ານທໍລະນີສາດ-ບໍ່ແຮ່;

3. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນໆ ແລະອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

4. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະມີຄຳເຫັນດ້ານເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບການຂໍດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່;

5. ອອກໃບອະນຸຍາດຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ, ຂຸດຄົ້ນ ຫລືປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນຈາກລັດຖະບານແລ້ວ;

6. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະຍົກລະດັບວິຊາການດ້ານທໍລະນີສາດ-ບໍ່ແຮ່ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ແລະກຳມະກອນລາວ;

7. ຕົກລົງດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການສົ່ງອອກ ຫລືນຳເຂົ້າແຮ່ທາດ ໂດຍ ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການຂອງກະຊວງອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

8. ກວດກາ ກ່ຽວກັບວຽກງານທໍລະນີສາດ-ບໍ່ແຮ່;

9. ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານທໍລະນີສາດ-ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 50: ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ.

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລືເຂດພິເສດ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໂດຍກົງໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ແລະອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລືເຂດພິເສດໃນການຊີ້ນຳ ແລະຄຸ້ມຄອງ ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

2. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນໆ ແລະອຳນາດການປົກຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະມີຄຳເຫັນ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ໃນຂອບເຂດການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ;

4. ໃຫ້ອະນຸຍາດ ແລະຂຶ້ນທະບຽນຜູ້ຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ;

5. ກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ;

6. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ທີ່ທາງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳມອບໝາຍໃຫ້.

ມາດຕາ 51: ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເມືອງ.

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເມືອງ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລືເຂດພິເສດ ແລະອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ໂຄງການ, ຂໍ້ກຳນົດກົດລະບຽບ ແລະຂໍ້ແນະນຳຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລືເຂດພິເສດ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່;

2. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນໆ ແລະອຳນາດການປົກຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ໃຫ້ອະນຸຍາດ ແລະກວດກາຜູ້ຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະ ກຳບໍ່ເປັນອາຊີບຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນເມືອງຂອງຕົນ;

4. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;

5. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ທີ່ພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ມອບໝາຍໃຫ້.

ມາດຕາ 52: ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ.

ໃນການຕິດຕາມກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດຕາມ ແລະກວດກາການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະ ກຳເປັນອາຊີບ ຫລືບໍ່ເປັນອາຊີບໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ;

2. ສະເໜີ ແລະລາຍງານຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ, ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມ ແລະລະ ບຽບກົດໝາຍ;

3. ປົກປັກຮັກສາ ແລະລາຍງານຈຸດທີ່ເປັນປາກົດການແຮ່ທາດໃຫ້ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເມືອງ ແລະອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ;

4. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ;

5. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ໃນການປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ;

6. ກວດກາການປະຕິບັດພັນທະຂອງຜູ້ຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ຫລືບໍ່ເປັນອາຊີບ.

ມາດຕາ 53: ການກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ການກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ແມ່ນການຕິດຕາມເບິ່ງການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ນັບຕັ້ງແຕ່ຂັ້ນຕອນຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ, ຂຸດຄົ້ນ, ປຸງແຕ່ງ, ຊື້ຂາຍ ລວມທັງພາຍຫຼັງການຢຸດເຊົາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ປະຕິບັດຖືກຕ້ອງຕາມສັນຍາ, ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບໍ່ແຮ່ ແລະລະບຽບກົດໝາຍອື່ນໆ ຂອງ ສປປລາວ.

ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍຂອງການກວດກາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່;
2. ການປະຕິບັດກຳນົດເວລາ;
3. ການປະຕິບັດບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
4. ການປະຕິບັດແຜນການທີ່ໄດ້ວາງອອກ;
5. ການປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພດ້ານວິຊາສະເພາະ;
6. ການປະຕິບັດມາດຕະການຈຳກັດຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
7. ເອກະສານທີ່ຈຳເປັນແກ່ການຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່;
8. ຊັບສົມບັດຂອງໂຄງການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່;
9. ການປະຕິບັດພັນທະ ແລະລະບຽບການອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະ ກິດບໍ່ແຮ່.

ການກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 54: ວິທີການກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ການກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ອາດຈະດຳເນີນດ້ວຍຫຼາຍວິທີດັ່ງນີ້:

ກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ, ກວດກາ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຫລືກະທັນ ຫັນ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາທີ່ມີລັກສະນະເປັນປະຈຳ ແລະມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງເທື່ອຕໍ່ປີ,

ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດກາ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມ ຈຳເປັນ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດກາ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາອາດຈະດຳເນີນທັງການກວດກາເອກະສານ ແລະການລົງກວດກາສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ.

ພາກທີ VII
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ
ແລະມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 55: ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.

ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຖ້າຫາກມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງເກີດຂຶ້ນ ຄູ່ສັນຍາຈະຕ້ອງຊອກຊ່ອງທາງແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນ ດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນເສັຍກ່ອນ. ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ຄູ່ສັນຍາ ອາດຈະສະເໜີຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນ ຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຫລືຕໍ່ສານປະຊາຊົນຂອງ ສປປລາວ ເພື່ອດຳເນີນການແກ້ໄຂ.

ສຳລັບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງຜູ້ໃຊ້ແຮງງານກັບຜູ້ອອກແຮງງານ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍແຮງງານຂອງ ສປປລາວ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດດ້ວຍກັນ ຫລືຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດກັບຜູ້ລົງທຶນຝ່າຍລາວນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 21 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ແລະການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປລາວ.

ມາດຕາ 56: ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ.

ບຸກຄົນ ຫລືການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ແລະການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປລາວ ກໍຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະການປະຕິ ບັດນະໂຍບາຍ ຊຶ່ງລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດ: ນະໂຍບາຍສິນເຊື່ອ, ການຕໍ່ອາຍຸການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 57: ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.

ບຸກຄົນ ຫລືການຈັດຕັ້ງທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະ ການດ້ວຍການສຶກສາອົບຮົມ, ການປັບໃໝ ຫລືດ້ວຍການລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ກໍລະນີໜັກ ຫລືເບົາ.

ນອກຈາກນີ້ ກໍອາດຈະຖືກປະຕິບັດໂທດເພີ້ມອີກ.

ມາດຕາ 58: ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ.

ບຸກຄົນ ຫລືການຈັດຕັ້ງ ຫາກລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃນສະຖານເບົາບາງ ຫລືເປັນເທື່ອທຳອິດ: ບໍ່ລາຍງານ ຫລືລາຍງານບໍ່ຖືກຕາມກຳນົດເວລາ, ປະຕິບັດວຽກງານບໍ່

ຖືກຕາມເຕັກນິກ, ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ຫລືບໍ່ເປັນອາຊີບຈະຖືກຕັກເຕືອນ ແລະສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 59: ມາດຕະການປັບໃໝ.

ບຸກຄົນ ຫລືການຈັດຕັ້ງ ຫາກໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບໍ່ແຮ່ ດ້ວຍການກະທຳໃດໜຶ່ງດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ໂດຍບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດ ຫລືໃບອະນຸຍາດໝົດອາຍຸ;

2. ຊື້ຂາຍແຮ່ ແລະແຮ່ທາດ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ;

3. ເອົາໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນນຳໃຊ້, ເຊົ່າ ຫລືໂອນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ;

4. ລາຍງານບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ;

5. ລະເມີດຫຼັກການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ;

6. ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການໃນການຈຳກັດຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ປ່ອຍນ້ຳເປິະເປື້ອນ, ນ້ຳທີ່ມີແຮ່ທາດເບື່ອໄປກໍຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ;

7. ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການປົກປ້ອງຄວາມປອດໄພທາງດ້ານວິຊາການ ແລະແຮງງານ;

8. ສ້າງຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ແຫຼ່ງແຮ່ ຍ້ອນຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ;

9. ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາຈະຖືກປັບໃໝ.

ແຕ່ຫ້າແສນກີບ ຫາສາມລ້ານກີບ ຖ້າເປັນການລະເມີດເທື່ອທີໜຶ່ງ;

ແຕ່ສາມລ້ານໜຶ່ງແສນກີບ ຫາຫ້າລ້ານກີບ ຖ້າເປັນການລະເມີດເທື່ອທີສອງ;

ແຕ່ຫ້າລ້ານໜຶ່ງແສນກີບ ຫາສິບລ້ານກີບ ຖ້າເປັນການລະເມີດເທື່ອທີສາມ.

ການລະເມີດທີ່ກ່າວໄວ້ໃນມາດຕາ 58 ເທິງນີ້ ແຕ່ສາມເທື່ອຂຶ້ນໄປ ຈະຖືກປັບໃໝແຕ່ຫ້າສິບພັນກີບ ຫາສອງແສນກີບ.

ສຳລັບການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ຫລືບໍເປັນອາຊີບຈະຖືກປັບໃໝແຕ່ສິບພັນກີບ ຫາຊາວພັນກີບ.

ມາດຕາ 60: ມາດຕະການທາງອາຍາ.

ໃນກໍລະນີທີ່ການລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບໍ່ແຮ່ ຫາກເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ: ການປອມແປງໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່, ການບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະ ການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພດ້ານວິຊາການ ຊຶ່ງພາໃຫ້ຄົນເສັຍຊີວິດ ຫລືເສັຍສຸຂະພາບຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍອາຍາ.

ພະນັກງານ, ລັດຖະກອນຜູ້ໃດ ຫາກໄດ້ກະທຳຜິດທາງອາຍາ: ຮັບສິນບົນ, ໃຊ້ອຳນາດເກີນຂອບເຂດ, ປອມແປງເອກະສານ, ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍອາຍາ.

ມາດຕາ 61: ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ.

ນອກຈາກໂທດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 59 ແລະມາດຕາ 60 ເທິງນີ້ແລ້ວ ຜູ້ລະເມີດອາດຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການໂທດເພີ້ມອີກ: ການໂຈະການດຳເນີນທຸ ລະກິດບໍ່ແຮ່, ການຖອນໃບອະນຸຍາດ, ການຮິບພາຫະນະອຸປະກອນຂອງຜູ້ກະທຳຜິດ.

ໝວດທີ VIII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 62: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 63: ຜົນສັກສິດ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ມື້ປະທານປະເທດແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດປະ ກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ສຳລັບບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ກ່ອນມື້ທີ່ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັ້ນ ກໍມີສິດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ຕໍ່ໄປ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີສັນຍາໄດ້ເຊັນກັນກ່ອນແລ້ວນັ້ນ ຫາກບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດຮ້ອຍຊາວວັນ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ນັບແຕ່ມື້ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 12/4/1997
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ສະໝານ ວິຍະເກດ